



AVIZ
**referitor la proiectul de Ordonanță privind
comercializarea produselor și serviciilor de piață**

Analizând proiectul de **Ordonanță privind comercializarea produselor și serviciilor de piață**, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.128 din 25.07.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță, cu următoarele observații și propuneri :

I. Observații generale

1. Proiectul de ordonanță - inițiat în temeiul prevederilor art.1, lit.C, pct.2 din Legea nr.125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe - are ca obiect instituirea unor dispoziții privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, inițiatorul urmărind ca actul normativ propus să constituie o reglementare cu caracter general aplicabilă acelor produse și servicii nereglementate prin legi speciale.

Scopul declarat al adoptării ordonanței îl constituie crearea cadrului juridic corespunzător desfășurării activității comerciale, prin dezvoltarea rețelei de distribuție a produselor și serviciilor de piață, în condițiile respectării liberei concurențe, protecției vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor, precum și a mediului înconjurător.

Sunt stabilite cerințele și criteriile desfășurării activității comerciale, obligațiile și răspunderile autorităților administrației

publice centrale și locale în acest domeniu, precum și sancțiunile contravenționale care se aplică în cazul încălcării prevederilor ordonanței.

2. Menționăm că sfera de cuprindere, precum și unele prevederi ale ordonanței se întrepătrund cu reglementări în vigoare, conducând uneori la reglementări paralele, cum sunt: Ordonanța Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor, aprobată prin Legea nr.11/1994 și republicată, modificată prin Ordonanța Guvernului nr.58/2000, Ordonanța Guvernului nr.23/1995 privind instituirea sistemului de marcare pentru țigarete, produse din tutun și băuturi alcoolice, aprobată prin Legea nr.132/1995, republicată și modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.47/2000, Ordonanța Guvernului nr.113/1999 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, precum și un număr important de hotărâri ale Guvernului care conțin prevederi referitoare la comercializarea produselor și serviciilor și obligația informării consumatorilor despre caracteristicile acestora, în scopul protejării vieții, sănătății, securității și intereselor economice ale consumatorilor. (un exemplu Hotărârea Guvernului nr.394/1995, republicată și modificată privind obligațiile ce revin agenților economici - persoane fizice sau juridice - în comercializarea produselor de folosință îndelungată destinate consumatorilor).

Din acest punct de vedere s-ar fi impus o revedere a tuturor acestor reglementări pentru realizarea unei depline corelări legislative și evitarea paralelismelor.

3. Din punctul de vedere al armonizării legislației cu reglementările comunitare, proiectul se înscrie pe linia urgenței relevate prin Raportul pe anul 1999 al Comisiei Europene asupra progreselor realizate de România pe calea aderării.

Din perspectiva scopurilor propuse în domeniul protecției consumatorului, la nivelul Uniunii Europene, se înregistrează o serie întreagă de acte comunitare - *directive, decizii, regulamente* - care vizează, printre altele, stabilirea unui cadru general pentru activitățile comunitare în favoarea consumatorilor, al indicării prețurilor produselor oferite consumatorilor, apropierea legislațiilor statelor membre în materia etichetării prezentării și publicității produselor alimentare, reglementarea produselor periculoase, clasificarea, ambalarea și etichetarea acestora,

securitatea generală a produsului, publicitatea înșelătoare, reglementarea contractelor la distanță, clauzele abuzive etc.

Din analiza proiectului de reglementare propus de Guvern în raport cu dispozițiile actelor comunitare, a reieșit faptul că *inițiatorul, a reușit în bună parte, armonizarea proiectului cu reglementările comunitare.*

Considerăm totuși, că se impune detalierea unor dispoziții legale ce prezintă un caracter pronunțat de generalitate, proiectul fiind susceptibil de îmbunătățire, mai cu seamă prin modificarea și completarea corespunzătoare a textului propus cu acele prevederi necesare asigurării concordanței depline cu dispozițiile comunitare în domeniu, după cum urmează:

a) completarea principiilor generale și a scopurilor reglementării, conținute de prevederile art.1, prin adăugarea *protecției intereselor juridice ale consumatorilor, a educației și informării consumatorilor în privința protecției drepturilor lor, a promovării și reprezentării intereselor consumatorilor*, așa după cum se menționează în **Decizia nr.283/1999/CE** privitoare la stabilirea cadrului general pentru activitățile comunitare în favoarea consumatorilor, publicată în J.O.L nr.34/1999;

b) adăugarea și a altor termeni, extrem de necesari reglementării, în contextul succesiunii definițiilor din cadrul art.4, precum: *preț de vânzare, prețul pe unitate de măsură, produse comerciale în vrac, produse periculoase* etc, în concordanță cu prevederile **Directivei nr. 98/6/CE** a Parlamentului European și a Consiliului referitoare la protecția consumatorilor în materia indicării prețurilor produselor oferite consumatorilor, publicată în J.O.L. nr. 80/1998;

c) introducerea unor noi dispoziții care să reglementeze posibilitatea creării unor organisme publice neguvernamentale, menite să promoveze și să apere interesele consumatorilor din România, în interacțiunea acestora cu comercianții și respectiv, cu autoritățile competente ale statului, realizându-se o apropiere de cadrul specific comunitar, în spiritul **Deciziei nr.95/269/CE** privind crearea unui comitet de consumatori, publicată în J.O.L. nr. 162/1995;

d) completarea prevederilor art.35 din proiect cu dispozițiile corespunzătoare care să prevină și să combată **publicitatea înșelătoare**, așa cum rezultă din **Directiva nr.97/55/CE** a

Parlamentului European și a Consiliului privind modificarea **Directivei nr.84/450/CEE**, publicată în J.O.L nr. 290/1997. Se impun a fi menționate, cu precădere, *condițiile publicității comparative licite, mijloacele juridice de apărare împotriva publicității înșelătoare, implicarea activă a autorităților statului în eliminarea efectelor persistente ale unei publicități înșelătoare sau a publicității comparative ilicite etc;*

e) extinderea cadrului de reglementare a art.36 **în materia vânzării la distanță**, prin precizarea duratei minime a contractelor de furnizare a serviciilor, prin specificarea serviciilor ce constituie excepții de la aplicarea legii - **servicii financiare, mijloacele de distribuție automată**, informațiile necesare cu privire la serviciile post-vânzare, recursurile administrative și /sau judiciare, imposibilitatea renunțării de către consumator la drepturile ce i s-au conferit etc, așa după cum sunt reglementate aceste probleme prin **Directiva nr.97/7/CE** a Parlamentului și Consiliului referitoare la protecția consumatorului în materia contractelor la distanță, publicată în J.O.L nr. 144/1997;

f) introducerea în cadrul cap.VI, art.64-70 a unor dispoziții cu caracter general, care să reglementeze regimul juridic al **produselor periculoase**, asigurându-se astfel concordanța cu prevederile **Directivei nr.88/379/CEE** cu privire la apropierea dispozițiilor legislative, reglementare și administrative ale statelor membre, referitoare la clasificarea, ambalarea și etichetarea produselor periculoase, publicată în J.O.L nr. 187/1988, dar și cu cele ale **Directivei nr.91/442/CEE** referitoare la produsele periculoase a căror ambalare trebuie să fie prevăzută cu închideri de siguranță pentru copii;

g) aceleași prevederi trebuie avute în vedere și în cazul dispozițiilor art.71-73, ce reglementează etichetarea și ambalarea produselor periculoase, prin instituirea obligațiilor de *inscripționare a simbolurilor de pericol, de ambalare adecvată a acestor tipuri de produse, de informarea consumatorilor asupra riscurilor prezentate în utilizare, prin evaluarea și determinarea proprietăților toxicologice ale produselor* cu impact asupra vieții, sănătății oamenilor, dar și asupra mediului;

h) în privința **clauzelor abuzive**, reglementate în proiect la art78 -79, se impune detalierea acestor dispoziții, din perspectiva prevederilor **Directivei nr.93/13/CEE** referitoare la clauzele abuzive din contractele încheiate cu consumatorii, publicată în J.O.L

nr.95/1993, menționându-se **conținutul** unor asemenea clauze, *ineficacitatea clauzelor abuzive, care nu pot lega consumatorii, modul de redactare a clauzelor contractuale și maniera lor de interpretare, posibilitatea sesizării de către consumator a organelor administrative competente și /sau a instanțelor judecătorești în vederea determinării caracterului abuziv al unor asemenea clauze, de utilitate publică etc ;*

i) necesitatea reglementării distincte, înaintea cap.VII, a regimului juridic aplicabil **produselor cu defecte**, în sensul **Directivei nr.85/374/CEE** cu privire la apropierea dispozițiilor legislative, reglementare și administrative ale statelor membre în materia răspunderii pentru produsele cu defecte, instituindu-se astfel, *răspunderea obiectivă pentru produsele cu defecte, fără culpă*, în cuprinsul căreia faptul cauzator de prejudiciu îl reprezintă însuși defectul produsului.

4. În legătură cu dispozițiile cuprinse în Capitolul IV. "Responsabilități ale autorităților administrației publice centrale și locale" și îndeosebi cele cuprinse în art.17(1) se pune problema posibilității includerii în acest proiect de ordonanță, a unor **norme de organizare a administrației locale, care potrivit art.72(3) lit.o din Constituție se reglementează prin lege organică**. Întrucât prin aceasta se încalcă dispoziția prohibitivă, din art.114(1) din Constituție, cuprinsul capitolului în cauză trebuie regândit.

5. Cu privire la interferența unor multiple reglementări, datorită caracterului larg al excepțiilor de la prevederile prezentei ordonanțe, stabilite prin art.3 alin.(3), fiind vorba de o specie a genului, conținutul ordonanței ar putea fi redat mai corespunzător în titlu, prin partitivul "unor produse și servicii de piață".

De asemenea, în raport cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.656/1997 privind aprobarea clasificării activităților din economia națională CAEN, pentru **cuprinderea exactă** a tuturor acestor excepții se cerea determinarea lor prin **numerele de cod**.

6. Cu privire la lista produselor și serviciilor asociate activității de comercializare prevăzută în anexa nr.3, relevăm faptul că potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr.656/1997 privind aprobarea clasificării activităților din economia națională - CAEN, agenții economici, indiferent de forma de proprietate, au fost obligați să-și stabilească obiectul de activitate după clasificarea stabilită în acest act normativ.

Prin anexa nr.3 se procedează la o segmentare a activităților de comercializare prevăzute în Clasificarea Produselor și Serviciilor Asociate Activităților, obligatorie în economia națională (C.P.S.A.), care nu se mai regăsește în obiectul de activitate al societăților comerciale.

De aceea, apreciem necesar ca la art.90 alin.(3) să se dispună, pe lângă obligativitatea actualizării autorizației și aceea a adaptării, în cadrul termenului propus, a obiectului de activitate al agenților economici, potrivit prevederilor ordonanței.

7. În legătură cu noțiunea de "autorizare" a exercitării comerțului, folosită în mai multe articole, sugerăm a se reflecta asupra posibilității folosirii unui termen special, pentru a realiza necesara diferențiere de alte autorizări cum sunt: "licență" sau "permis".

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. La preambul, pentru a răspunde exigențelor de tehnică legislativă, propunem reformularea numărului și titlului legii de abilitare invocată ca temei legal, astfel: "... Legea nr.125/2000 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe".

Totodată, **formula introductivă** trebuie redată printr-o frază scrisă pe același aliniament, astfel:

"Guvernul României adoptă prezenta ordonanță".

2. Cu privire la folosirea denumirilor marginale care exprimă sintetic esența articolelor, practică prevăzută de art.43 din Legea nr.24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, sugerăm a se aplica unitar o metodă în cuprinsul proiectului, întrucât unele articole nu au această denumire marginală.

3. În ceea ce privește articolele, menționăm că acestea trebuie să se evidențieze printr-o ușoară retragere de la aliniamentul textului pe verticală.

4. Semnalăm că inițiatorul proiectului introduce în cadrul unor articole alineate care nu sunt marcate, deși acestea constituie structuri ale acestora ce conțin teze distincte sau ipoteze juridice de sine stătătoare.

Arătăm în acest sens, cu titlu de exemplu, art.6 alin.(5) teza finală, alin.(7), art.14 alin.(2), art.21 alin.(1), art.22 în cuprinsul căruia alineatele sunt în totalitate nemarcate, art.24, art.26, art.28, art.32, art.34, art.35 alin.(4) etc.

În același context, propunem ca dispoziția finală a art.6 alin.(7) privind obligația comercianților de a transmite datele solicitate să fie marcată ca alineat distinct, iar cea de la art.50 privind mențiunea pe care trebuie să o cuprindă anunțurile să se scrie în continuarea alin.(1), fiind o prelungire a aceleiași idei.

Pentru aceleași considerente, această ultimă propunere o formulăm și pentru art.61, în sensul redării în continuarea alin.(1) și a frazei care debutează sub forma "În cazul acestor oferte..."

5. Pentru realizarea unei armonii interioare a actului normativ, precum și pentru succesiunea logică a soluțiilor legislative preconizate, propunem inserarea definițiilor de la art.34 și art.55 la art.4, care are acest obiect.

Totodată, apreciem că regulile generale de comercializare a produselor și serviciilor de la Cap.IV ar trebui inserate după Cap.II "Cerințe și criterii necesare desfășurării activității comerciale, după care succed în mod logic.

6. Ținând seama de conținutul normelor Cap.IV, pentru a reflecta dispozițiile care îl compun, în conformitate cu normele de tehnică legislativă, propunem reformularea titlului acestuia astfel: "Obligațiile și răspunderile autorităților administrației publice centrale și locale".

7. De asemenea, la Cap.VI, titlul elementelor structurale redată sub forma "Etichetare, ambalare", "Indicare prețuri", "Indicarea cantității" pare sec, neelegant. De aceea sugerăm reformularea într-o redactare mai completă, putând fi analizată următoarea variantă:

"Reguli privind etichetarea și ambalarea"

"Obligația afișării prețurilor"

"Reguli privind indicarea cantității".

Totodată, pentru o ușoară identificare a acestora, sugerăm marcarea lor cu litere mari ale alfabetului "A, B, C...".

8. În cuprinsul unor articole, precum art.2, 3 și 4, din punct de vedere gramatical, după semnul de punctuație ":" cuvintele incipiente ale textelor marcate prin litere trebuie scrise cu literă mică.

9. Referitor la formularea art.2 lit.a), propunem înlocuirea termenului "vânzare" care reprezintă specia prin genul proxim "comercializarea". Prin analogie, remarca este pertinentă și în ce privește art.3 alin.(2) în cazul expresiei "se exercită cu referire la".

La lit.g), întrucât există deja acte normative care definesc conținutul noțiunii "activități în zonele defavorizate", nu mai este

necesară o nouă definire în "zone economice speciale", care va crea confuzii.

10. Propunem o reformularea a art.3 alin.(3), propoziția de debut astfel:

"Sunt exceptate de la prevederile prezentei ordonanțe activitățile de comercializare având ca obiect:".

Art.3 alin.(3) lit.c) conține o dispoziție dificil de interpretat, care apelează la două condiționări (... pentru care s-au plătit taxele cuvenite ... și în condițiile reglementărilor legale privind comercializarea acestora); dacă aceste 2 condiții nu se regăsesc, firesc era ca norma de rigoare - sancțiunea nerespectării unor obligații - să se afle în "reglementările legale" la care se face trimitere și nu în cele din aplicarea ordonanței actuale.

11. Aceeași remarcă și cu privire la dispoziția de la lit.g, cu cele 2 condiționări "să facă **obiectul** manifestărilor respective" și "în condițiile **respectării reglementărilor legale** privind comercializarea acestora".

Cu referire la art.3 alin.(4), pentru mai multă acuratețe juridică, propunem introducerea cuvintelor "desfășurate" și "prestate" după "comerciale", în primul caz, respectiv "serviciilor" în cel de-al doilea caz, eliminându-se particula "de".

12. La art.4, noțiunile de **exercițiu comercial** și **structura de vânzare** ar trebui regândite sub aspectul **denumirii**, ele îndepărtându-se de la noțiunile asociative folosite până în prezent, reprezentând o noutate mai puțin asimilabilă.

Definiția termenului "comerciant" trebui corelată cu art.7 din Codul de comerț precum și cu art.1 alin.(2) din Legea nr.26/1990 republicată privind registrul comerțului, urmând deci ca textul să fie redat astfel:

"persoana care în nume și pe cont propriu efectuează acte de comerț având comerțul ca o profesiune obișnuită și societățile comerciale, regiile autonome și organizațiile cooperatiste".

La noțiunea de "serviciu de piață" propunem înlocuirea expresiei "execuție intangibilă", improprie juridic, prin "prestație", și a celei de "bun tangibil" cu "bun corporal".

Noțiunea de "comerț în zonele publice" nu are în vedere și activitatea de comercializare "în porturi" deși la art.6 alin.(2) lit.c) se face referire și la porturi.

13. La art.5 alin.(1) pentru mai multă rigoare normativă, propunem ca în finalul textului să se adauge expresia "în condițiile legii", întrucât nu orice autoritate a administrației publice are competența de a autoriza o activitate comercială.

La alin.(2) sugerăm reformularea expresiei "capacitate deplină de exercițiu și folosință" cu sintagma "exercițiul drepturilor civile".

14. La art.6(4), 7(2) și 8(2), pentru mai multă rigoare în exprimare, sugerăm ca sintagma "decurgând din a ..." din rândul 4 a textelor respective, să fie înlocuită cu formularea "fiind considerată cea de-a".

Ținând seama de conținutul normelor Cap.IV, pentru a reflecta mai riguros dispozițiile care îl compun, propunem reformularea titlului acestuia astfel: "Obligațiile și răspunderile autorităților administrației publice centrale și locale".

15. Dispoziția art.6 alin.(6) necesită o mai bună precizie juridică, determinându-se **concret** care autorități ale "administrației publice locale" au competența în această materie, folosindu-se și denumirea corectă a acestora.

Această observație este valabilă în mod corespunzător și pentru art.9 alin.(2) și art.84 lit.a.

16. În legătură cu norma stabilită prin art.9 alin.(3), dispoziția este discutabilă în raport cu principiul liberei practici a comerțului, dar oricum întrucât norma are și sancțiuni, este preferabil ca noțiunea "din față" să fie determinată în număr de metri, pe axele punctelor cardinale.

17. În cazul art.12, dispoziția înlătură în mod **absolut** posibilitatea existenței unei cauze obiective de nefuncționare. Textul ar trebui deci echilibrat, pentru a avea în vedere și posibilitatea apariției unor astfel de cauze.

18. Cu referire la art.13-17 prin care sunt instituite o serie de obligații juridice pentru autoritățile administrației publice locale, în corelare cu exigențele principiului constituțional al autonomiei locale, sugerăm să se analizeze dacă nu ar fi mai bine ca aceste norme să îmbrace forma unor norme de recomandare.

Sugerăm de asemenea, includerea unei atribuții de "coordonare a programelor de intervenție pentru lucrările de infrastructură electrică, apă, gaze, canal precum și aceea de "sprijinire a măsurilor pentru asigurarea spațiilor de parcare și de funcționare a accesului la acestea".

La art.17 alin.(1), cu privire la obligația autorităților administrației publice locale care exercită activitatea de autorizare de a-și stabili regulament propriu de organizare și funcționare pentru această activitate, știut fiind că potrivit dispozițiilor legale referitoare la organizarea și funcționarea lor, aceste autorități au deja regulamente de organizare și funcționare, considerăm că norma ar trebui reformulată în sensul completării regulamentelor existente cu atribuțiile și sarcinile ce le revin din prezenta ordonanță, în locul stabilirii unui nou regulament.

19. Dispoziția art.17 alin.(2) este insuficient elaborată, nerezând limitele drepturilor conferite reprezentanților ministerului în acest caz.

20. Cazurile prevăzute de art.18 lit.e), f) și g) spre deosebire de cele stabilite la literele a)-d), nu sunt dezvoltate în articolele subsecvente, ceea ce creează un dezechilibru al reglementării la nivelul normelor primare.

La art.18 lit.c), formularea "după ce evenimentul a trecut și este evident că produsele respective nu mai pot fi vândute în condiții comerciale normale" este nereușită și de aceea propunem înlocuirea acesteia cu expresia "până la consumarea evenimentului".

21. La art.20 lit.b), unde sunt enumerate cauzele de încetare a activității comerciantului, considerăm că prevederea ar trebui completată și cu situația când contractele menționate în text ajung la scadență prin împlinirea termenului pentru care au fost încheiate.

22. La art.20 lit.c), ipoteza este dificil de înțeles din moment ce se vorbește de "terminarea operațiilor de lichidare". Textul necesită o revedere a dispoziției, clarificându-se care este cazul concret în care poate surveni evenimentul.

23. Condiționările privind achitarea mărfurilor oferite spre soldare cu termene **distincte** în art.26 și 28, nu prezintă o justificare a soluției prezentate, astfel că sugerăm unificarea lor.

24. La art.32 lit.c), propunem inserarea verbului "constituie" în partea de debut, în actuala formulare textul fiind eliptic de predicat.

25. Dispoziția art.34 lit.a creează dubii în înțelegerea sa, întrucât până în prezent **vânzările promoționale** se consideră acelea care se referă la **produse și servicii noi lansate pe piață**, deci tocmai ceea ce textul interzice.

26. Art.35 alin.(2) lit.a stabilește o excepție pentru "publicațiile comparative de preț" - noțiune care nu este definită, ceea ce îngreunează aplicarea textului.

27. Art.35 alin.(6) face trimitere la noțiunea "de publicitate înșelătoare" sancționată conform "reglementărilor legale în vigoare". Nu se înțelege despre ce reglementări se face vorbire - Art.29 din Legea nr.52/1994 privind valorile mobiliare, Decizia Consiliului Național al Audiovizualului privind adoptarea Normelor obligatorii pentru publicitate, teleshopping și sponsorizare în domeniul audiovizualului nr.65/2000 art.1 lit.e - sau altele asemenea?

Textul necesită o **definiție** și o normă de trimitere **clară**.

28. La art.67, pentru un plus de rigoare în redactarea textului, propunem înlocuirea expresiei din debutul articolului "În privința evaluării" prin "Pentru evaluarea...".

29. La art.78, definiția clauzei abuzive trebuie să **indice direct** prevederile art.2 din Ordonanța Guvernului nr.21/1992 privind protecția consumatorilor republicată și modificată prin Ordonanța Guvernului nr.58/2000, deoarece această ordonanță reglementează relații de alt gen, și deci scoase din câmpul reglementării actuale, **cu care totuși se interferează**.

30. La art.79 considerăm mai adecvată formularea "Guvernul poate stabili contracte tip cu caracter obligatoriu", în loc de "Guvernul poate interzice folosirea unor clauze și poate impune utilizarea de contracte tip".

31. Unele din faptele considerate contravenții nu sunt descrise în mod corespunzător, conținutul lor normativ fiind redus la formularea stereotipă: "nerespectarea prevederilor art. ... se sancționează ...", deși textul la care trimite este complex, se pretează la interpretări sau ridică probleme în ce privește logica sa interioară. Astfel:

a) În art.80, la pct.1 este contravenționalizată nerespectarea prevederilor art.5 alin.1 privind deschiderea, transferul, mutarea sau extinderea exercițiului comercial, deși art.5 prevede în alin.1 doar că orice exercițiu comercial se desfășoară numai pe baza autorizării prealabile de către autoritățile administrației publice.

Într-o interpretare corectă, acest din urmă text se referă deci la "deschiderea" exercițiului comercial, în care ipotezele transferului, mutării sau extinderii nu sunt incluse, ceea ce rezultă de altfel și din definiția dată expresiei "exercițiu comercial" în art.4.

b) La pct.20 din art.80, faptele menționate în art.53, asimilate unei publicități înșelătoare, nu sunt sancționate, textul trimițând pentru sancțiuni la prevederile legale în vigoare, fără a se preciza că acestea sancționează acele fapte tot contravenționale. În aceste condiții,

textul nu-și are locul în cadrul art.80, putând figura eventual ca alineat ultim în art.53.

c) În toate ipotezele prevăzute de art.80, nu este necesar ca textele să precizeze că amenda este **contravențională** natura acesteia decurgând *ipso facto* din caracterizarea faptelor în art.80: "Constituie contravenții ...".

32. Sancțiunile contravenționale ridică, de asemenea, mai multe probleme:

a) Limitele maxime ale amenzii contravenționale, mergând până la 20-30 milioane lei, par exagerate în raport cu conținutul faptelor pentru care sunt prevăzute, ceea ce poate conduce la speculația că urmăresc un alt scop decât cel specific sancțiunilor contravenționale sau al disciplinării activității comercianților.

b) Dat fiind că mai multe contravenții pot fi structurate în cadrul art.80 în funcție de limitele amenzilor contravenționale, acestea ar trebui tratate având un numitor comun, în câteva trepte valorice, începând cu cele mai severe, după următorul model posibil:

1. Cu amendă de la 5.000.000 lei la 30.000.000 lei:

a) nerespectarea prevederilor art.20, art.

b) realizarea, organizarea și/sau anunțarea unei vânzări de lichidare fără notificarea prevăzută la art.21 alin.1;

.....
2. Cu amendă de la 5.000.000 lei la 20.000.000 lei:

a) exercitarea activității comerciale cu încălcarea prevederilor art.5 alin.2 și 3;

b) nerespectarea prevederilor art.21 alin.3, art.30 alin.2, art.34 și art.35 alin.1-5;

.....
33. Alineatul 1 din art.81 nu este necesar, fiind de principiu că sancțiunile contravenționale se aplică persoanei fizice vinovate, astfel cum prevede Legea nr.32/1968 în mod expres în art.5.

În aceste condiții, textul art.81 poate fi redus la prima ipoteză din alin.2 ("Amenzile pot fi aplicate și persoanelor juridice"); pentru mărirea limitelor minime și maxime de două ori, Legea nr.32/1968, cu ale cărei dispoziții se completează prevederile din ordonanță, **nu oferă vreo bază legală**, legea, stabilind că amenda prevăzută pentru persoana fizică (deci aceeași amendă) ar putea fi aplicată și persoanei juridice dacă acesta ar fi expres indicat printr-un act normativ de nivelul legii.

34. La art.84 lit.c, poliția fiind în întregul ei un organ de control este suficient să se invoce generic denumirea acesteia "Poliția, pentru cele ...".

35. În art.85 ar trebui să se precizeze "prezentei ordonanțe privind contravențiile ...".

36. Articolul 86 trebuie eliminat din proiect neexistând un precedent legislativ în care o reglementare, în orice domeniu, chiar în cazul în care a prevăzut infracțiuni, să cuprindă vreo dispoziție generică de completare cu prevederile Codului penal și Codului de procedură penală.

37. Referitor la anexe, menționăm că pentru o redactare corectă, după cuvântul "anexa" trebuie să se insereze abrevierea "nr.", atât în corpul ordonanței, la art.3 alin.(2) și art.4, cât și în anexe.

PRESEDINTE

Valer DORNEANU


București

Nr.

832/4.08.2000